

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอสรุปผลการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก

สมมติฐานในการวิจัย

1. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก จะมีความแตกต่างกันในการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง
2. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันจะมีความแตกต่างกันในการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2526 ทุกโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตพระนคร สัมพันธวงศ์ บางรัก ภูเก็ต ยานนาวา คลองเตย ป้อมปราบศัตรูพ่าย บางกะปิ พระโขนง มีนบุรี บางเขน พญาไท

ลาดกระบัง ชนบุรี บางกอกใหญ่ บางกอกน้อย คลองสาน คลิ่งชัน บางขุนเทียน ภาษีเจริญ หนองจอก หนองแขม ราษฎร์บูรณะ ห้วยขวาง รวมทั้งสิ้น 24 เขต มีจำนวนโรงเรียนรวม 420 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 11,946 คน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 82 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 4,955 คน โรงเรียนขนาดกลาง 127 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 3,945 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 211 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 3,046 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้นั้นคำนวณเทียบกับตารางกลุ่มตัวอย่างของ Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan (Krejcie and Morgan 1960:608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 201 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 372 คน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 40 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 154 คน โรงเรียนขนาดกลาง 60 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 123 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 101 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 95 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นเองโดยการศึกษาเอกสาร ตำรา ผลการวิจัย ตลอดจนการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบ (Check - list) จำนวนข้อคำถาม 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสมรรถภาพทางด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธีและด้านคุณลักษณะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวนข้อคำถามสมรรถภาพทางด้านความรู้จำนวน 17 ข้อใหญ่ สมรรถภาพทางด้านเทคนิควิธีจำนวน 18 ข้อใหญ่ สมรรถภาพทางด้านคุณลักษณะจำนวน 6 ข้อใหญ่

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งและรับแบบสอบถามคืน ด้วยตนเองและอีกส่วนหนึ่งส่งและรับกลับคืนทางไปรษณีย์ แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 372 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์สามารถใช้วิเคราะห์ได้จำนวน 322 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.5591 แบ่งออกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 135 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 36.2903 โรงเรียนขนาดกลาง 109 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 29.3010 โรงเรียนขนาดเล็ก 78 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 20.9677

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ในตอนที่ 2 ข้อมูลสมรรถภาพทางด้านความรู้ คำนวณเทคนิควิธีและค่าคุณลักษณะ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยมีขนิมเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คำนวณค่าสถิติคือ \bar{X} , S.D. และ ANOVA โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นหญิงร้อยละ 78.8819 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 88.1481 เป็นชายร้อยละ 11.8518 โรงเรียนขนาดกลางเป็นหญิงร้อยละ 77.9816 เป็นชายร้อยละ 22.0183 โรงเรียนขนาดเล็กเป็นหญิงร้อยละ 64.1025 เป็นชายร้อยละ 35.8974

1.2 อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดส่วนมากมีอายุอยู่ระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุดร้อยละ 52.7950 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 40-49 ปี ร้อยละ 22.3602 ช่วงอายุระหว่าง 20-29 ปี มีร้อยละ 20.4968 และช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุดร้อยละ 4.3478

1.3 ประสบการณ์ด้านการสอน ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอน 1-10 ปีมากที่สุดร้อยละ 51.2422 รองลงมา 11-20 ปี ร้อยละ 34.1614 และประสบการณ์ด้านการสอน 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.5962 และพบว่าไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ด้านการสอนต่ำกว่า 1 ปี

1.4 วุฒิกการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 76.0869 ต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 22.9813 และสูงกว่าปริญญาตรีมีน้อยที่สุดร้อยละ 0.9316 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในโรงเรียน

ขนาดใหญ่มัธยมศึกษาตอนปลายละ 83.7037 ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีมัธยมศึกษาตอนปลายละ 78.8990 และผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีมัธยมศึกษาตอนปลายละ 58.9743

2. การรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองของผู้ตอบแบบสอบถาม

พอสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 47 สมรรถภาพที่ได้จากการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในสมรรถภาพทางความรู้ ด้านเทคนิควิธีและด้านคุณลักษณะ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

รายการสมรรถภาพ	จำนวนสมรรถภาพทั้งหมด	เกณฑ์มากที่สุด	เกณฑ์มาก	เกณฑ์น้อย	เกณฑ์น้อยที่สุด	เกณฑ์ไม่มีเลย
(ก) สมรรถภาพด้านความรู้						
1. ความรู้ในเนื้อหาวิชา กลุ่มทักษะ	13	-	9	4	-	-
2. ความรู้ในเนื้อหาวิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	10	-	8	2	-	-
3. ความรู้ในเนื้อหาวิชา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	7	-	4	3	-	-
4. ความรู้ในเนื้อหาวิชา กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	10	-	5	5	-	-
5. หลักและความรู้ทั่วไป ทางการศึกษา	3	-	3	-	-	-
6. จิตวิทยาพัฒนาการ	3	-	3	-	-	-

รายการ สมรรถภาพ	จำนวนสมรรถภาพทั้งหมด	เกณฑ์มากที่สุด	เกณฑ์มาก	เกณฑ์น้อย	เกณฑ์น้อยที่สุด	เกณฑ์ไม่มีเลย
7. จิตวิทยาการศึกษา หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	4	-	4	-	-	-
8. ความรู้ในหลักการ สอนทั่วไป	4	-	4	-	-	-
9. ความรู้ด้านการวัด และประเมินผล	3	-	2	1	-	-
10. ความรู้ในระเบียบ และคำสั่งเกี่ยวกับ การศึกษา	1	-	1	-	-	-
11. ความรู้ทางกิจการ นักเรียน	3	-	3	-	-	-
12. ความรู้ทางการแนะแนว การศึกษา	3	-	3	-	-	-
13. ความรู้ทางค่านิยม และศรัทธาเกี่ยวกับ กิจกรรมการเรียนการสอน	4	-	2	2	-	-
14. ความรู้ทางค่านิยม พัฒนา	3	-	3	-	-	-
15. ความรู้ทางค่านิยม ใช้ ภาษา	1	-	1	-	-	-
16. ความรู้ทางค่านิยม ศาสตร์และสังคมศาสตร์	4	-	3	1	-	-

รายการสมรรถภาพ	จำนวนสมรรถภาพทั้งหมด	เกณฑ์มากที่สุด	เกณฑ์มาก	เกณฑ์น้อย	เกณฑ์น้อยที่สุด	เกณฑ์ไม่มีเลย
17. ความรู้ทางคานคณิศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต	1	-	1	-	-	-
รวม	77	-	59	18	-	-
(ข) สมรรถภาพคานเทคนิค						
วิธี						
1. การวางแผนการเรียนการสอน	3	-	3	-	-	-
2. เทคนิคการสอนทั่วไป	3	-	2	1	-	-
3. รูปแบบการสอน	7	-	7	-	-	-
4. กิจกรรมและทักษะการสอนที่จำเป็น	7	-	7	-	-	-
5. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	3	-	3	-	-	-
6. การประเมินผล	4	-	4	-	-	-
7. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มทักษะ	10	-	10	-	-	-
8. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	5	-	4	1	-	-
9. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมนิสัย	7	-	4	3	-	-

รายการสมรรถภาพ	จำนวนสมรรถภาพทั้งหมด	เกณฑ์มากที่สุด	เกณฑ์มาก	เกณฑ์น้อย	เกณฑ์น้อยที่สุด	เกณฑ์ไม่มีเลย
10. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่ม การงานและพื้นฐานอาชีพ	2	-	2	-	-	-
11. การบริหารค่านิสภาพอนามัย	2	-	2	-	-	-
12. การบริการค่านกิจกรรม	1	-	1	-	-	-
13. การเก็บและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก	1	-	1	-	-	-
14. การให้บริการแนะแนว	2	-	2	-	-	-
15. การพัฒนาโรงเรียน	3	-	2	1	-	-
16. การศึกษาชุมชน	3	-	-	3	-	-
17. การวางแผนและดำเนินงานโครงการ	1	-	-	1	-	-
18. ทักษะความเป็นผู้นำ	2	-	1	1	-	-
รวม	66	-	55	11	-	-
(ค) สมรรถภาพค่านคุณลักษณะ						
1. เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู	2	-	2	-	-	-
2. เจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานครูในระดับประถมศึกษา	3	-	3	-	-	-

รายการ สมรรถภาพ	จำนวนสมรรถภาพทั้งหมด	เกณฑ์มากที่สุด	เกณฑ์มาก	เกณฑ์น้อย	เกณฑ์น้อยที่สุด	เกณฑ์ไม่มีเลย
3. สุขภาพทั้งกายและทางจิต	2	-	2	-	-	-
4. ค่านิยมของการทำงานและการดำรงชีวิต	2	-	2	-	-	-
5. ความเป็นผู้นำ	2	-	2	-	-	-
6. เจตคติที่ค้ำคอศิลปวัฒนธรรมไทย	1	-	1	-	-	-
รวม	12	-	12	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	155	-	126	29	-	-
ร้อยละ	100	-	81.2903	18.7096	-	-

จากตารางที่ 47 จะเห็นได้ว่า สมรรถภาพทั้งหมดจำนวน 155 ข้อ สมรรถภาพครูโรงเรียนประถมศึกษา ดังกักกรุงเทพมหานคร ระบุว่าตนเองมีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์มาก 126 ข้อสมรรถภาพคิดเป็นร้อยละ 81.2903 ระบุว่าไม่มีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์น้อย 29 ข้อสมรรถภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.7096 และพบว่าไม่มีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์ไม่มีเกณฑ์น้อยที่สุดและเกณฑ์มากที่สุดเลย

ดังนั้นผลการวิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า สมรรถภาพของครูโรงเรียนประถมศึกษา ดังกักกรุงเทพมหานครอยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ครูโรงเรียนประถมศึกษา ดังกักกรุงเทพมหานครมีสมรรถภาพที่จะสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ มีเพียงบางสมรรถภาพเท่านั้นที่จะต้องมีการพัฒนาสมรรถภาพให้สูงขึ้นเนื่องจากมีการรับรู้อยู่ในเกณฑ์น้อย สำหรับสมรรถภาพที่มีการรับรู้อยู่ในเกณฑ์น้อยเมื่อแยก

พิจารณาตามสมรรถภาพในแต่ละด้านมีดังนี้

ก. สมรรถภาพทางด้านความรู้ ในเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีสมรรถภาพทาง ด้านความรู้ อยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่สำหรับสมรรถภาพที่มีอยู่ในเกณฑ์น้อยได้แก่

1. ความรู้ในเนื้อหาวิชากลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

1.1 ความรู้ทางคณิตศาสตร์ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องเลขฐานต่าง ๆ (โดยเฉพาะฐาน 10) และเรื่องเซต

1.2 ความรู้ภาษาอังกฤษ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การฟังและการ พูดด้านความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ พยัญชนะและคำศัพท์ภายในวงคำศัพท์ 800 คำ สร้างข้อความง่าย ๆ เป็นประโยคบอกเล่า คำถาม คำตอบสั้น ๆ ตามสถานการณ์ที่ สร้างขึ้น การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำและข้อความให้ถูกต้องตามจังหวะ และวรรคตอนการอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์และรูปประโยคภายในวงที่กำหนดโดยมีเนื้อเรื่อง ที่เหมาะสมกับวัยการเขียน การ คัดและการออกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์และตัวเขียนตาม แบบที่กำหนด การเขียนตามคำบอก ตอบคำถามโดยการเขียนประโยคสั้น ๆ รวมทั้ง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

2. ความรู้ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง ความร้อน แสง เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า สาร การเปลี่ยนแปลงของสารเคมี ยาปราบศัตรูพืช การนอมอาหาร ระบบสุริยะ ดวงดาว สภาพของอวกาศ การเดินทาง ไปสู่อวกาศ

3. ความรู้ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

3.1 ความรู้ทางศิลปะศึกษา มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การวาดภาพ ระบายสี การปั้น การพิมพ์ การออกแบบ งานสาน งานตัดและงานทอ

3.2 ความรู้ทางพลศึกษา มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เกมและกิจกรรมเข้าจังหวะ ยิมนาสติก กีฬาและกรีฑา

3.3 ความรู้ทางดนตรี-นาฏศิลป์ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องชนิดและประเภทของดนตรีไทย การขับร้อง โน้ตเพลง เพลงประเภทต่าง ๆ ท่ารำไทย และการเต้นรำของชาติต่าง ๆ

4. ความรู้ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

4.1 ความรู้ในงานเกษตร มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องการใช้การบำรุงและการซ่อมแซมเครื่องมือทางเกษตรประเภทต่าง ๆ

4.2 ความรู้ในงานประดิษฐ์และงานช่าง มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องงานประดิษฐ์เบื้องต้นเกี่ยวกับของเล่น ของใช้ ของตกแต่งและของประดับต่าง ๆ งานสานที่ใช้ใบลาน ใบมะพร้าว ใบตอง กระดาษและการสานลายซัดต่าง ๆ งานใบตองและงานจักคอกไม้ต่าง ๆ ให้สวยงาม เช่น การจัดแจกัน การเย็บกระถง การห่อขนม ฯ งานเย็บปักถักร้อย เช่น เย็บผ้าตะเข็บต่าง ๆ การถักโคร เชคคีติกรม้าเช็ดหน้า ร้อยอุบะ ร้อยคอกไม้

5. ความรู้ด้านการวัดและประเมินผล มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องความรู้ในการแปรคะแนนและการเขียนโปรแกรม

6. ความรู้ทางด้านธุรการและธุรการ เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง ความรู้เรื่องงานสารบรรณงานรับ-ส่งหนังสือ และการโต้ตอบหนังสือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเงินต่าง ๆ

7. ความรู้ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องความรู้เกี่ยวกับปรัชญาสาขาต่าง ๆ และศิลปะความงาม

ข. สมรรถภาพทางด้านเทคนิควิธี ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีสมรรถภาพทางด้านเทคนิควิธีอยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่ สำหรับสมรรถภาพที่มีอยู่ในเกณฑ์น้อยได้แก่

1. เทคนิคการสอน มีสมรรถภาพน้อยในเรื่องการพาทัศนศึกษา

2. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

2.1 การสอนวิทยาศาสตร์ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การเสริมสร้างทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

3. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

3.1 การสอนพลศึกษา มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การสอนกิจกรรมประเภทยิมนาสติกเกม และกิจกรรมเข้าจังหวะ การป้องกันอุบัติเหตุในกิจกรรมเข้าจังหวะ

3.2 การสอนดนตรี-นาฏศิลป์ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การโน้มน้าวจิตใจให้เด็กรักดนตรีและนาฏศิลป์ไทยโดยการสอนให้สนุกสนานแคง เนื้อร้องทำนองง่าย ๆ ได้

4. การพัฒนาโรงเรียน มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การสัมพันธ์กับชุมชน ให้บริการแก่ชุมชน ใช้แหล่งวิชาการในชุมชนมาจัดหลักสูตรพิเศษเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

5. การศึกษาชุมชน มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง เทคนิคการวิจัยแบบศึกษาเฉพาะกรณีและแบบสำรวจ การตีความหมายข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เทคนิคการรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารการสังเกต การสัมภาษณ์

6. การวางแผนและดำเนินงานโครงการ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การวางแผนจัดทำโครงการ เพื่อการตัดสินใจและการประเมินโครงการ

7. ทักษะความเป็นผู้นำ มีสมรรถภาพน้อยในเรื่อง การวิเคราะห์แผนงาน การจัดการ การสั่งงานและการติดตามผลงาน

ค. สมรรถภาพทางด้านคุณลักษณะ สมรรถภาพด้านคุณลักษณะครูโรงเรียนประถมศึกษา ดังกัศกรุงเทพมหานครรับรู้ว่าตนเองมีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์มากในทุกข้อสมรรถภาพและไม่พบว่า สมรรถภาพทางด้านคุณลักษณะมีอยู่ในเกณฑ์น้อย เกณฑ์น้อยที่สุด เกณฑ์ไม่มี และเกณฑ์มากที่สุดเลย

3. เมื่อทดสอบความแปรปรวนของคะแนนและนำผลการรับรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

3.1 การรับรู้ของครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

กลุ่มครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ กลุ่มครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และกลุ่มครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ จากจำนวนสมรรถภาพทั้งหมด 155 ข้อ สมรรถภาพการรับรู้ของครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันจำนวน 5 ข้อสมรรถภาพในสมรรถภาพด้านต่าง ๆ คือดังนี้

ก. สมรรถภาพทางด้านความรู้

1. ความรู้ในเนื้อหาวิชากลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

1.1 ความรู้ภาษาไทย

เรื่องการฟัง มรรยาทในการฟัง การใช้ความคิดจากการฟัง และการฟังเพื่อปฏิบัติ

ผลของการวิเคราะห์ ครู (ญ) มีค่าสูงสุด 3.2444 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ล) มีค่าเฉลี่ย 3.1667 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และครู (ก.) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.0092 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.1460 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก การรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (ญ) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (ก.) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (ญ) กับครู (ล.) และครู (ก.) กับครู (ล.) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

เรื่องครอบครัว โรงเรียนและชุมชน การจัดการเรียนให้ถูกสุขลักษณะ การหาทางป้องกันอันตรายจากเครื่องใช้ภายในบ้าน ชาวเหตุการณ์ประจำวันและวันสำคัญต่าง ๆ ของไทย

ผลของการวิเคราะห์ครู (ญ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2763 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ล.) มีค่าเฉลี่ย 3.1026 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ก.) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.1009 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.1832 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมากเช่นเดียวกัน การรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (ญ) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกัน ครู (ก.)

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (ญ) กับครู (ล.) และครู (ก.) กับครู (ล.) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความรู้ทางการแนะแนวการศึกษา

เรื่องความรู้ในการเป็นครูประจำชั้น

ผลของการวิเคราะห์ ครู (ญ.) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.3852 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ก.) มีค่าเฉลี่ย 3.2110 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ล.) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.0385 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.2442 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก เช่นเดียวกัน และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (ญ) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (ล.) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (ญ) กับครู (ก.) และครู (ก.) กับครู (ล.) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการวิเคราะห์ผลการเรียนและการให้คำปรึกษาแก่เด็ก

ผลการวิเคราะห์ ครู (ญ) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3.0889 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ล.) มีค่าเฉลี่ย 3.0000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ก.) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8532 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.9876 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก เช่นเดียวกัน และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (ญ) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (ก.) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (ญ) กับครู (ล.) และครู (ก.) กับครู (ล.) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความรู้ทางการพัฒนา

เรื่องความรู้ทางการพัฒนา การจัดโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การจัดบริเวณอาคารสถานที่และห้องเรียน

ผลการวิเคราะห์ ครู (ญ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.0148 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ล.) มีค่าเฉลี่ย 2.9103 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (ก.) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.7982 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.9161 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (ญ) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (ก.) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (ญ) และครู (ล.) และครู (ก.) กับครู (ล.) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. ส่วนสมรรถภาพทางค่านิยมชีวิตและสมรรถภาพทางค่านิยมลักษณะกลุ่มครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ กลุ่มครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง กลุ่มครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก แต่ละกลุ่มมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกข้อสมรรถภาพ

3.2 การรับรู้ของครูที่มีจำนวนปีของประสบการณ์ในการสอนที่ไม่เท่ากัน

กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-10 ปี กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11-20 ปี กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 21 ปีขึ้นไป มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ จากจำนวนสมรรถภาพทั้งหมด 155 ข้อสมรรถภาพ การรับรู้ของครูที่มีจำนวนปีของประสบการณ์ในการสอนที่ไม่เท่ากันมีการรับรู้แตกต่างกันจำนวน 30 ข้อสมรรถภาพในสมรรถภาพด้านต่าง ๆ คอไปนี้ :-

ก. สมรรถภาพทางความรู้

1. ความรู้ในเนื้อหาวิชากลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

1.1 ความรู้ภาษาไทย

เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร การแจกลูกสะกดคำในมาตราต่าง ๆ

ตามแบบอักษรวิธี

ผลการวิเคราะห์ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.1064 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.9636 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับ

มาก ury (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยค่าสุด 2.6121 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.8043 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ury (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับ ury (11-20 ปี) และ ury (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วน ury (11-20 ปี) กับ ury (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการประสมอักษรเป็นคำ คำควบกล้ำ คำพ้อง คำที่มีตัว
การันต์ คำประและไมประวิสรรชนีย์

ผลการวิเคราะห์ ury (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.0851 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ury (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0636 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ury (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยค่าสุด 2.7152 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.8882 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ury (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับ ury (11-20 ปี) และ ury (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วน ury (11-20 ปี) กับ ury (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ความรู้ภาษาอังกฤษ

เรื่องการเขียน การคิดและการออกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์และ
ตัวเขียนตามแบบที่กำหนด การเขียนความคำบอก คอบคำถามโดยการเขียนประโยค
สั้น ๆ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ผลของการวิเคราะห์ ury (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.6788 อยู่ใน
เกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ury (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.5182 อยู่ในเกณฑ์ที่มี
ความรู้ระดับน้อย ury (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยค่าสุด 2.2979 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้
ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.5683 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย และการรับรู้
ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์

ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

2.1 ความรู้ในงานประจักษ์และงานช่าง

เรื่องงานเขียนปักถักร้อย เช่น เย็บผ้าตะเข็บต่าง ๆ การถักโครเชต์
คิดริมน้ำเช็ดหน้า ร้อยอุบะ ร้อยดอกไม้

ผลของการวิเคราะห์ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.7447 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.4000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อยครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.2788 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.3882 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความรู้ในหลักการสอนทั่วไป

เรื่องการสอนเพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยเจตคติและจริยธรรม

ผลของการวิเคราะห์ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.0851 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้อยู่ในระดับมากครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.8727 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.7636 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.8665 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับ

สมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความรู้ทางการแนะนำแนวการศึกษา

เรื่องความรู้ในการเป็นครูประจำชั้น

ผลของการวิเคราะห์ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.3636 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมากครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.3617 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.1273 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.2422 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (11-20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการวิเคราะห์ผลการเรียนและการให้คำปรึกษาแก่เด็ก

ผลของการวิเคราะห์ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.1915 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0364 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมากครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8970 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.9876 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก และการรับรู้ของกลุ่มครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างกันเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ความรู้ด้านธุรการและธุรการเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

เรื่องความรู้เรื่องงานสารบรรณงานรับ-ส่งหนังสือและโทรศัพท์

หนังสือ

ผลของการวิเคราะห์ครุ (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.5957 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ในระดับน้อย ครุ (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.2455 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ครุ (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.1394 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.2422 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ในระดับน้อย และการรับรู้ของกลุ่มครุทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครุ (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครุ (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครุ (1-10 ปี) กับครุ (11-20 ปี) และครุ (11-20 ปี) กับครุ (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเงินต่าง ๆ

ผลของการวิเคราะห์ครุ (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.3617 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ในระดับน้อย ครุ (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.2000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ครุ (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.0000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.1211 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน และการรับรู้ของกลุ่มครุทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครุ (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครุ (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครุ (1-10 ปี) กับครุ (11-20 ปี) และครุ (11-20 ปี) กับครุ (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เรื่องความรู้เกี่ยวกับปรัชญาสาขาต่าง ๆ และศิลปความงาม

ผลของการวิเคราะห์ ครุ (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.7447 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับมาก ครุ (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.4909 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ครุ (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.3182 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.4689 อยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ระดับน้อย และการรับรู้ของกลุ่มครุทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็น

รายคู้พบว่า ครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. สมรรถภาพของคานเทคนิควิธี

1. รูปแบบการสอน

เรื่องการสอนเป็นทีม

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.0000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.7818 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.6303 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.7360 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู้พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการสอนซ่อมเสริม

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2340 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.9091 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.9006 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู้พบว่า ครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. กิจกรรมและทักษะการสอนที่จำเป็น

เรื่องการแต่งและเล่นนิทานนำสนทนา

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.1915 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.8667 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.8913 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการไต่ถามและการบ้าน

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.3404 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.1000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.0545 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.1118 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการจัดกลุ่มและใช้กลุ่มเป็นเครื่องมือในการสอน

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2766 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8727 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.9752 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์

ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มทักษะ

3.1 การสอนภาษาไทย

เรื่องการสอนให้มีความรู้ในการอ่านและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2340 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0545 อยู่ในเกณฑ์ที่มีระดับวิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.9333 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.08186 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการสอนให้มีความรู้และมารยาทในการพูด

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2979 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.1455 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.9636 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.0745 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการสอนให้มึนสียในการฟังและสรุปเรื่องจากการฟัง

ผลของการวิเคราะห์ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.3191 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมากครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0636 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.9455 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.0404 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การสอนคณิตศาสตร์

เรื่องการสอนทักษะในการคิดคำนวณ

ผลของการวิเคราะห์ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.1702 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0091 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8๔82 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.9348 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการสอนเน้นความมีระเบียบรอบคอบเพื่อนำไปใช้ในชีวิ

ประจำวัน

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2766 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.0909 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.9576 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.0497 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก การรับรู้ของครู

ทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (>20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (>20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

4.1 การสอนสังคมศึกษา

เรื่องการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาที่คนนับถือ

ผลของการวิเคราะห์ ครู (>20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2340 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.9727 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8788 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.9627 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก การรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (>20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (>20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 การสอนสุขศึกษา

เรื่องการป้องกันและรักษาโรคทั่วไปของเด็ก

ผลของการวิเคราะห์ ครู (>20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.2340 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.9545 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.9394 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมากค่าเฉลี่ยรวม 2.9876 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (>20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับ

ครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เทคนิคการสอนวิชาเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

5.1 การสอนศิลปศึกษา

เรื่องการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนรักในศิลปและการเลือกประดิษฐ์วัสดุเหลือใช้

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.8936 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.6364 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.4909 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.6242 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 การสอนจริยธรรม

เรื่องการสอนให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตลอดจนการวิจารณ์ผลงานของตนเองและผู้อื่น

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.0851 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.7909 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.7212 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.7981 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการสอนให้มีความรับผิดชอบและสอนให้ปฏิบัติ

ความเจริญธรรม

ผลของการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.1915 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.8807 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.8000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.8847 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (> 20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. การเก็บและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก

เรื่องการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ การจัดระบบข้อมูล การวิเคราะห์ผลการเรียนและการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล

ผลการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.0213 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.7273 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.7578 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) กับครู (> 20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (> 20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ทักษะความเป็นผู้นำ

เรื่องการวิเคราะห์ ครู (> 20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.8298 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.5515 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับน้อย ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.4000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.5404 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับน้อย

และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกับครู (>20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (1-10 ปี) กับครู (>20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องการบำรุงขวัญและให้กำลังใจ การปรับปรุงงานและการประเมินผลงาน

ผลการวิเคราะห์ ครู (>20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.1064 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 2.6788 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.5000 อยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวม 2.6801 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีเทคนิควิธีในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) กับครู (>20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (>20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ก. สมรรถภาพทางค่านคุณลักษณะ

1. ความเป็นผู้นำ

เรื่องการสังเกตเพื่อค้นหาความจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกทั้ง เป็นผู้นำและยุติธรรมที่ดี

ผลของการวิเคราะห์ ครู (>20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.5532 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.3030 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.1818 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.2981 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถ-

ภาพของตนเองแตกต่างกับครู (>20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) และครู (1-10 ปี) กับครู (>20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เจตคติที่คัดค้านศิลปวัฒนธรรมไทย

เรื่องการมีความรักตระหนักในคุณค่าและภูมิใจที่สนับสนุนเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

ผลของการวิเคราะห์ ครู (>20 ปี) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.6809 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก ครู (1-10 ปี) มีค่าเฉลี่ย 3.3576 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับแรก ครู (11-20 ปี) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.3091 อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.3882 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณลักษณะในระดับมาก และการรับรู้ของครูทั้งสามกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ครู (1-10 ปี) กับครู (>20 ปี) และครู (11-20 ปี) กับครู (>20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนครู (1-10 ปี) กับครู (11-20 ปี) มีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งเป็นครูผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2526 ดังนั้น การอภิปรายจึงมีขอบเขตเฉพาะมวลประชากรที่เป็นครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น จากการศึกษาผู้วิจัยได้กระทำตามขั้นตอนต่อไปนี้ คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็นสมรรถภาพทางด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธีและด้านคุณลักษณะ ทดสอบความแปรปรวนของคะแนนและนำผลการรับรูมา

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เป็นตัวแปร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 78.8819 สำหรับสมรรถภาพของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครนั้น ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระบุว่าตนเองมีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์มากเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ จากจำนวนสมรรถภาพที่เป็นข้อคำถาม 155 ข้อ ครูระบุว่าตนเองมีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์มาก 126 ข้อ ระบุว่าไม่มีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์น้อย 29 ข้อ และไม่มีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์ไม่มี เกณฑ์มากที่สุด เกณฑ์น้อยที่สุดเลย ผลการวิจัยดังกล่าวพอจะอภิปรายได้ว่า

1. ผลสรุปของการวิจัยดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อนไปบ้างทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบสอบถามที่มีจำนวนมากข้อเกินไปถึง 155 ข้อ ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นความสำคัญ อาจละเลยไม่ตอบหรือขาดการพิจารณาในการตอบให้รอบคอบทำให้ขาดความเชื่อถือได้ บุญธรรม กิจปริศนาวิสุทธิ (2524 : 176) ได้พูดถึงแบบสอบถามที่ดีว่า จะต้องสั้น กระชับรัด คั้นนั้นจึงไม่ควรจะมีจำนวนข้อคำถามมาก เพื่อป้องกันการเบื่อและการตอบอย่างเผลอสุ่ม แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้หาทางแก้ไขโดยกำชับให้ผู้ตอบได้ตอบด้วยความรอบคอบตามที่เป็นอยู่จริง ในส่วนบนของแบบสอบถามที่อยู่ในช่องคำสั่งชี้แจงซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นวิธีการแก้ไขที่จะขจัดความคลาดเคลื่อนได้ดีที่สุด

2. มนุษย์เราทุกคนย่อมต้องการความสำเร็จย่อมต้องการการยอมรับจากสังคม ถ้าทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดไม่สำเร็จจะรู้สึกว่าคุณเองหมดความสำคัญและจะมีความคับข้องใจ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะพยายามหาทางทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้ได้ผลดีเป็นกรณีใช้ความบกพร่องของตนเองจะด้วยวิธีใดก็ตาม ซึ่งเรียกว่าเป็นการทดแทนหรือชดเชยในความบกพร่องของตนเองนั้น (ประสาร ทิพย์ธารา 2520 : 72) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ประเมินสมรรถภาพของตนเองตกอยู่ในเกณฑ์มาก และเกณฑ์น้อยที่สุด ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจาก

2.1 แบบสอบถามมีจำนวนข้อมากเกินไป ทำให้ผู้ตอบไม่ได้พิจารณาในการตอบให้รอบคอบเช็คตอบให้แล้วเสร็จไป จึงมีผลให้คำตอบตกอยู่ในเกณฑ์มากและเกณฑ์น้อยเป็นส่วนใหญ่

2.2 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่กล้าที่จะตอบด้วยความเป็นจริง เนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยที่ให้ผู้ตอบได้มองสำรวจตัวเองแล้วประเมินว่าตัวเองมีสมรรถภาพ

นั้น ๆ ตกอยู่ในระดับใด หรือมีมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นธรรมชาติอยู่เองที่ผู้ตอบแบบสอบถาม อาจไม่มีสมรรถภาพนั้น ๆ เลย หรือมีน้อยที่สุดและถ้าจะตอบที่ตนเองมีอยู่จริงก็เกรงว่าตนเองจะถูกดูถูกดูแคลนเสียศักดิ์ศรี สังคมจะไม่ยอมรับจึงจำเป็นต้องซัดเซบในความบกพร่องของตนเอง ในทำนองกลับกันผู้ตอบ อาจมีสมรรถภาพนั้น ๆ มากที่สุด ถ้าจะตอบด้วยความเป็นจริงที่มีความรู้สึกว่าเป็นการ โอ้อวด ทางออกที่ดีที่สุดคำตอบจึงตกอยู่ในเกณฑ์มากและเกณฑ์น้อย

2.3 ถึงแม้ว่าในแบบสอบถามได้ชี้แจงขอร้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบด้วยความจริงใจตามที่เป็นอยู่จริง มิได้ให้ผลให้โทษแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแล้วก็ตามไม่สามารถที่จะจัดความรู้สึกภายในของผู้ตอบแบบสอบถามออกไปได้ดังทฤษฎีที่กล่าวไว้ข้างต้น

3. จดจากรายที่ 47 เมื่อวิเคราะห์กันอย่างละเอียดแล้วพบว่า สมรรถภาพในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีอยู่ในเกณฑ์น้อยเป็นส่วนใหญ่ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงคำ ชูคำ (2521 : 60) ที่ศึกษาเรื่องความสอดคล้องระหว่างสมรรถภาพครู โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย กับสมรรถภาพที่คาดหวังตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งพบว่า สมรรถภาพในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพครู โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย มีสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์น้อยเช่นเดียวกัน หลายคนมีความเข้าใจอย่างตื้นเขินมองว่าเป้าหมายที่แท้จริงของการศึกษาอบรมวิชาต่าง ๆ นั้นก็เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้อย่างเดียว ใครที่ศึกษาได้มากได้งานจนสำเร็จการศึกษา มีความรู้มากมายถือว่า ผู้นั้นบรรลุแล้วในแขนงวิชานั้น ๆ ตามที่ตนเล่าเรียนมา ในการศึกษาของกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพหาเป็นเช่นนั้นไม่กลุ่มวิชานี้ถือว่า ความรู้ดังกล่าวเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น เขาอาจจะได้รับความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับปัจจัยชี้ขาดเพียงประการเดียวคือ พฤติกรรมนั่นคือ ผู้ที่ศึกษาในกลุ่มวิชานี้จะต้องสามารถลงมือปฏิบัติงานได้ด้วยตัวเอง ในการวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพของตนเองของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าสมรรถภาพในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพมีจุดอ่อนคือ อยู่ในเกณฑ์น้อยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจุดอ่อนนี้อาจเนื่องมาจาก

3.1 ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครส่วนมาเป็นเพศหญิง ความถนัดหรือความสนใจตามธรรมชาติต่อกลุ่มวิชานี้มีน้อยกว่าเพศชาย

3.2 ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่ได้หาความรู้ อย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ความรู้และความสามารถของครูลดน้อยลงไป

3.3 กลุ่มวิชาวิชาการเอาใจใส่จากผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนใหญ่มักถูกมองว่าเป็นกลุ่มวิชาที่ต้องใช้วัสดุมากทำให้สิ้นเปลือง

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาสมรรถภาพครู

จากการวิจัยโดยให้ครูได้รับรู้ในสมรรถภาพของตนเองนี้ ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาสมรรถภาพของครู ด้วยเหตุผลที่ว่าอย่างน้อยก็ได้ทำให้ครูได้รู้ ว่าตนเองมีจุดเด่นจุดด้อยในส่วนใด จะซ่อมจะเสริมในส่วนใดได้อย่างไร การที่จะให้บุคคลอื่นมาประเมินตัวครูนั้นย่อมทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อน การที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาสมรรถภาพครูนั้น ละออ การุณยวณิช (2503 : 16-25) กล่าวว่า "ต้องให้เขาได้รู้จักตัวเองเสียก่อนและยอมรับความจริงว่าตัวเองบกพร่อง จึงจะปรับปรุงส่งเสริมได้"

คุณภาพครู เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะเป็นตัวกำหนดอัตราการขยายทางด้านการศึกษาทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ การขาดแคลนครู การอุปถัมภ์การสอน ยังไม่ทำให้เกิดความลาหลังทางด้านการศึกษาเท่ากับการขาดแคลนครูที่เหมาะสม สถานะของครู วุฒิ และประสบการณ์ของครู เป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความก้าวหน้าทางการศึกษา (UNESCO 1965 : 107) จากการวิจัยครั้งนี้ ครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร มีสมรรถภาพทางด้านคุณลักษณะอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนสมรรถภาพทางด้านความรู้และทางด้านเทคนิควิธีนั้น ยังมีสมรรถภาพบางเรื่องอยู่ในเกณฑ์น้อย ยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร คือสำนักงานการศึกษา จำเป็นต้องพยายามหาทางแก้ไขปัญหานี้ โดยจะเป็นทางใดก็ได้ สำหรับผู้วิจัยเองเห็นว่า การเสริมสมรรถภาพหรือพัฒนาสมรรถภาพครู โดยการจัดฝึกอบรมนั้นจะเป็นวิธีการอันหนึ่งที่จะช่วยได้เป็นอย่างดี เพราะเหตุผลที่ว่า การฝึกอบรมเป็นการจัดระบบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติให้กับผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความสามารถเหมาะกับงานที่บุคคลผู้นั้นปฏิบัติในหน้าที่รับผิดชอบ (เฉลิม วราวิทย์ สคิไล อิศววิไล และสุภาศิริ อนาคตยกุล 2524 : 63-67)

สำหรับในการดำเนินการจัดการฝึกอบรมนั้น ไพฑูรย์ ดินลาวัณย์ (2524 : 1-6) กล่าวไว้ว่า "ผู้ดำเนินการจัดการประชุมหรือผู้ฝึกอบรมเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนี้จะทำงานร่วมกัน เพื่อให้งานดำเนินไปได้ ซึ่งมักจะประกอบไปด้วย ผู้วางแผนการฝึกอบรม (Program Planner) ผู้ดำเนินการฝึกอบรม (Program Manager) ผู้สอนในโครงการ (Program Instructor) และผู้ประเมินโครงการ ฝึกอบรม (Program Evaluator)"

จากฝ่ายต่าง ๆ ของการจัดฝึกอบรมดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมที่สุดคงจะได้แก่ หน่วยงานในเทศก์ สำนักการศึกษา ที่สมควรรับภาระนี้เพื่อ ดำเนินการพัฒนาสมรรถภาพครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มี สมรรถภาพสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต

จากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควร จะดำเนินการวิจัยใน สิ่งต่อไปนี้เพิ่มเติมคือ :-

1. ควรที่จะมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันโดยใช้เครื่องมือวัดไปวัด สมรรถภาพของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับ สมรรถภาพที่ได้จากการรับรู้ของตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย